

Olvasó: Buzipropaganda Székelyföldön



**Allen Ginsberg szeretőjével,
Peter Orlovskyval**

Tisztelt Szerkesztőség! Újból jelentkezem Önöknél. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem a megmutatkozási kényszer vezet, hanem az, hogy Önök egy olyan fórum, ahol szót lehet emelni a magyarság érdekében, és a Kurucot olvassa barát és ellenség egyaránt, tehát eljut az olvasókhoz a tájékoztatás.

Az alábbi levelet 2008. június 4-én elküldtem az érintett szerkesztőséghez, de e levél postázása idejéig választ nem kaptam rá. Hozzáfűzném, hogy ennek a lapnak a tulajdonosa volt a székelyudvarhelyi Infopress nyomda tulajdonosa is 2004-ben, ahol a Gyurcsány nevű köztörvényes és hazaáruló, Felelős döntés című, határon túliak ellen izgató fosúráját kinyomtatták. Ez a pénzzel bélelt, műveletlen, magyartalan janicsár most már Marosvásárhelyen és Csíkban is teríti lapjait, s velük a ginsbergi szennyet. Ezért szeretném közzétenni e nyílt levelet, mert véleményem szerint itt most elkezdődött egy romboló folyamat, elkezdték végigönteni Székelyföldön a buzeráns fosadékot a fiatalság minél szélesebb körben való megrontásának szándékával. Ilyen mocskot még itt nem tettek közzé eddig, legalábbis én nem találkoztam ilyennel.

Még egy párhuzamot látok. Amint a mocskos Gyurcsány és bandája világkormányi utasításra megalázta a magyar nemzetet kerek évfordulós nemzeti ünnepének napján, úgy most a trianoni gyásznapon a legmagyarabb erdélyi városban janicsárjaik révén végigöntötték a liberális hányadékot.

Íme a még kissé bővített levél, melyet megpróbálok az Európai Idő lapon kívül más lapokhoz is eljuttatni:



Ginsberg, a szadeszosok példaképe

Nyílt levél az Udvarhelyi Híradó szerkesztőségéhez

Tisztelt Szerkesztőség!

Az Udvarhelyi Híradó június 3. számában olvastam egy cikket Allen Ginsberg-ről az Oázis rovatban, évforduló (!) alkalmából.

Az oázis a sivár, kietlen, homokos pusztában a reményt, az életet, a friss, éltető forrásvízzel tele kutakat, az üde zöld övezetet, árnyas pálmaligeteket, a nyugalmas, kellemes környezetben való pihenést jelentené a megfáradt vándor számára. Erre az önök Oázis szerkesztője, ahelyett, hogy egy – életével, életvitelével, életmódjával, életművével – jó példaként az olvasók elé tárható szerzővel üdítene fel, elénk hoz egy bűdös, ágyékszagú, mocskos, mosdatlan, buzeráns, végbélbe dugó, szopó, ocsmány, homokos alakot.

Hozzátenném, hogy a szintén említett, buzeráns **Eörsi** István – aki mellett nyugodjon a föld békében –, akit „legkiválóbb magyar fordítója”-ként említ a cikkíró, egy olyan kérdésre, hogy „miről emlékezetes számára március 15-e”, azt felelte: Arról, hogy azon a napon fordította le Allen Ginsbergnek, a buzibarátja aktus közben megrepedt végbeléről írt lírai költeményét.

Ez elárul mindent **Eörsi** István emberi értékéről. Számára semmiképp nem a Márciusi Ifjak 1848-as forradalmára emlékeztette, hisz annak jelentősége eltörpül, a csábosan aranyos (vagy aranyeres), buján, szexisen, élvezetesen nyíló, megejtően vérző, elbűvölőn, bűbájosan pihegő, fossal síkosított végbél élvezeti értéke mellett. Gondolom, **Eörsi** úr álmodozó révületől elhomályosult szemekkel és fél kézzel fordította a magas mesterei szintű, hallhatatlan művet, mivel a másik keze foglalt volt... övön alul.

Ennyit erről a két aljas, emberszabású szemérről. Azért nem írtam majmot, mert nem szeretném a majmokat sértegetni. Azokban van annyi ösöszöntőni tisztesség, hogy nem buzik.

A cikk írója tudott minderről. Tudott, hiszen ott kujtorog a képen Ginsberg végbelese is, aki kapcsolatuk utolsó szakaszában már dugóval kellett védekezzen a szabad kiáramlás ellen a záróizmok tönkretétele miatt, különben szélteben-hosszában elhullatta volna végtermékét.

Ha pedig tudott a szerkesztő cikkíró erről, akkor oda kellett volna írnia nyíltan ezt is, valamint azt is, hogy semmiképp nem tekinthetők pozitív példaképeknek! Mert a cikk hangvétele még csak nem is tárgyilagos, hanem inkább méltató. Elismerő szavakkal adózik a nagy buzeráns, szaros, fosos végbélkotró bajnoknak.

Az, aki szerkeszti az oldalt, miért nem talált egy pozitív példaképet, akár a magyar, akár a világirodalomban? Esetleg ő is a ginsbergi szexualitás aberrált adeptusa? Azért nem írtam magyarul, mert ez a magyar néptől idegen fajtalanlás volt, ameddig tömegével ránk nem települtek az ilyen kapcsolatokban fetrengő végbélbajnokok.

Vagy talán már önöknek is lejött egy felső liberális utasítás a média piramiscsúcsáról: Ideje volna már a székelyföldi fiatalok erkölcsrombolását elkezdeni végre, a menő buzeráns véglények népszerűsítésével!



Eörsi (Schleiffer) István, Kossuth- és József Attila-díjas író, költő, műfordító fordításával tisztelgett Ginsberg előtt 1986. március 15-én.

Csak, ha a rovat szellemében – Oázis – gondolkodna, nem hozna ilyen minősíthetetlen alakokat „felemelő, üdítő” példaként a székelyföldi fiatalok elé! Székelyföldön nem lehet helye az ilyen mocsoknak. Ha az a szerkesztő csak ilyen alakokat talál olvasók elé tárható példaként, akkor takarodjon Udvarhelyről, mert nem is hiszem, hogy tősgyökeres udvarhelyi, de még csak nem is székely! Ha van Önökben lelkiismeret, bocsánatot kérnek az olvasóktól!

Szomorú, hogy a címlapon ezen a napon számoltak be egy másik elkészerítő udvarhelyi jelenségről, a kábítószer nagy mennyiségű jelenlétéről, amit egy razzia nyomán való sikeres fogás ténye bizonyít.

Süllyedünk. Saját fajtánk közreműködésével!

Sz. Udvarhely, 2008. június 4-én, Trianon becstelen diktátumának 88. évfordulója napján.

Kolumbán Sándor

Ui.: Végignéztam a mai számot. Ezen a napon, ha önökben van egy csepp székely-magyar érzés és vér – mely nem az Orlovsky megrepedt végbeléről való –, illett volna legalább egy mondatban megemlékezni Magyarország francia-cionista szétveréséről!

Szégyelltem, és mélyen szégyellem magamat Önök helyett! Éreztem, hogy lesül a képemről a bőr. Székelyudvarhely, székely anyaváros. Székely iskolaváros, mely oly sok tisztességes székely-magyar embert indított el az élet útján. És Önöknek, az olvasott napilapnak, az Udvarhelyi Híradónak, a Magyar Gyásznap nem ért meg egyetlen sort!

Allen Ginsbergről évforduló kapcsán megemlékeztek, Trianonról évforduló kapcsán nem! Navarrai (IV.) Henriknek Párizs megért egy misét, pedig szívében nem volt katolikus! A székely anyaváros napilapja írói közösségének egyetlen sort sem ért meg az őket is sújtó Magyar Sorscsapás 88. évfordulója, mert liberális pisszegésre gyáva kutyaként fülüket-farkukat behúzza lapítottak! Ismerjék el, hogy ez nem egy férfias, inkább gyáva fattyúként való viselkedés. Fogadják részvéteimet. Ha most nem is, de egyszer majd felelni kell személy szerint is ezért! Mondják: magyarok, székelyek maguk, vagy csak beszélnek a nyelvet?!

De hát madarat tolláról, újságíró gazdájáról, aki talán Ginsberg és **Eörsi** tej- és egyéb testvére? Remélem, azért akad Önök közt olyan, aki ott bent a szerkesztőségben legalább méltatlankodni mer a fentiek miatt. Önök szerint egy magát függetlennek mondó magyar lap számára szabad demokráciában van még nívó ezen alul?

Esetleg azt szándékoznak beismerni ezzel, hogy ami most van, az nem is szabad, és nem is demokrácia, hanem egy pénzzel elkent, buzeránsok, végbélkúrók uralta, diktatórikus világ?

(Kuruc.info)